

se nam poleg drugih potrebnih opazek tolmačijo menj znani izrazi, kar je vse hvale vredno. Obžalujemo le, da se g. profesorju ni posrečilo, v roke dobiti vseh Volkmerjevih spisov, ki bodo gotovo prej ali slej preminili, ako jih ne reši kmalu kaka usmiljena roka. Koncem knjižice stoji abecedno kazalo Volkmerjevih basnij in pesnij s pridejano stranjo, na kateri se nahajajo v ti izdaji; zadnja stran pa nam kaže tiskovne pogrške.

Jezik g. izdajatelja je gladek in skozi in skozi pravilen; želeli bi le, da bi se bil izognil nepotrebnih tujk, kakor farof, predga, pensioniran i. t. d. Kranjskemu ušesu menda tudi ne bo ugajalo, da piše g. pisatelj dosledno „njo“, tudi na mestih, kjer bi ne bilo potrebno. N. pr. „ko njo (knjigo) je čital, njo je pač tudi koj hitro za potrebe svojih rojakov predelal.“

Konečno toplo priporočamo to delce vsem prijateljem slovenskega slovstva.

Fr. Wiesthaler.

Slovenski glasnik.

Nove knjige slovenske. — Družba sv. Mohorja je za l. 1885. razposlala te knjige: 1. Sveta brata Ciril in Metod, slovanska apostola. Spisal Matija Majar Ziljski. — 2. Zgodovina sv. katoliške cerkve za slovensko ljudstvo. II. zvezek. Spisal dr. Ivan Križanič. — 3. Življenje preblazene Device in Matere Marije in njenega prečistega ženina sv. Jožefa, IV. snopič. Popisal Janez Volčič. (Kratko poročilce o teh treh knjigah glej spodaj.) — 4. Slovenski pravnik. III. snopič. Spisal dr. Ivan Tavčar. — 5. Slovenske Večernice za poduk in kratek čas 39. zvezek, ki obseza te spise: „Dora.“ Povest, spisala Pavlina Pajkova. — „Pesmi“, zložil J. G-k. — „Prebivalci avstro-ogerske države po narodnosti in veri.“ Spisal Ivan Steklasa. — „Stalne zvezde ali nepremičnice.“ Spisal Jeronim Val. — „Nekoliko črtic o dragem kamenji ali o biserih.“ Spisal Ivan Šubic. — „Kratkočasnice“, zapisal M. Sl. i. t. d. — 6. Koledar za navadno leto 1886. prinaša poleg kalendarskih stvari še imenik vseh udov družbe sv. Mohorja, družbin oglasnik, semnje po slovenskih deželah in še naslednje spise: „Razgled po svetu“. Spisal F. H. — „Dneva ne pové nobena pratka“. Povest, spisala P. P. — „Ribica brez vode“, zložil S. M. P. — „Proti žganju.“ Spisal dr. J. Vošnjak. — „Kaj ljudje na naši zemlji jedo.“ Spisal Janko Pajk. — „Kako rastline zmrznejo in pozebejo.“ Spisal Janez Majciger. — „Zakaj peša kmetski stan?“ Spisal dr. J. Vošnjak. — „Lovske kvante.“ Nabral Fr. R. — „O zavarovanji užitka ali pokojnin.“ Spisal I. Hr. — „Pavola ali drevesna volna.“ Spisal A. K. — „Torbica za poduk in kratek čas.“ — „Smešnice.“ — „Zbirka gospodarskih, zdravniških in drugih skušenj.“ — Ta kratki pregled kaže, kako ogromna, a tudi kako raznovrstna je tvarina, katero družba letos podaja udom svojim. Pri taki množini vsakovrstnih spisov ne smemo in ne moremo zahtevati, da bi nam odbor podajal samó dovršene stvari, in res nahajamo med bogatim, čistim in trdim zrnjem tudi nekoliko plev. Zlasti pri leposlovnih spisih, v prvi vrsti pri pesmih in povestih, svetovali bi odboru nekoliko več izbirčnosti in nekoliko več zdravega ukusa. „Dora“

je že v 22. št. mariborskega „Popotnika“ našla oceno, kakeršne je vredna. Tudi pisava je do malega po vseh knjigah pogrešna, po nekaterih mestih kar naravnost barbarska. Niso nam v mislih tu pravopisne nedoslednosti, katerih se pri toliko pisateljih ni možno ogibati, ampak spotikamo se ob očitne slovniške napake, in zlasti ob zloglasne nemčizne, katere bi lehkó iztrebila vsaj nekoliko vestnejša tiskovna korektura. A zdi se nam, da imajo o ti stvari v Celovci drugačne nazore; kajti čuli smo že dva pisatelja tožiti, da jima odbor samovoljno kvari pisavo ter namesto lepih slovenskih besed vtika v spise ravno tako grde, kakor nepotrebne germanizme. — Družba je letos dosegla najvišje število udov, kar jih je kedaj imela doslej t. j. 29.590. Za prihodnje leto razpisuje odbor 200 gld. nagrade za šest krajših izvirnih nраво-poučnih povestic (vsaki po 35 gld.), obsezajočih vsaj po pol tiskane pole, in 140 gld. nagrade za štiri poučne, vsaj po pol tiskane pole obsezajoče spise razne vsebine, vsakemu po 35 gld.

— Indijska Talija. Zbirka indijskih gledaliških iger. I. zvezek Urvaši. Indijska drama Kálidásova. Na slovenski jezik preložil dr. Karol Glaser, c. kr. gimnazijski profesor. Založil pisatelj, tiskarna V. Dolenc v Trstu 1885, m. 8, 105 str. Cena? — Učeni g. pisatelj, ki se peča, kakor je tudi bralcem našega lista znano, zlasti z indijskimi studijami, ukrenil je nekoliko gledaliških iger indijskih preložiti na jezik slovenski, tako: Málaviko, Ratnávali, Sákuntalo in pričinja v tem zvezku z Urvašico. Drama je pisana nekoliko v prozi, nekoliko v verzih, in g. prelagatelj se je strogo ravnal po izvorniku tudi v tem oziru. Verze mu je blagovolil pregledati znani naš pesnik Gorázd. Knjižica je posvečena g. Davorinu Trstenjaku. Tako imamo po angleškem in nemškem vzgledu tudi Slovenci svojo „Indijsko Talijo“, kateri želimo vsaj toliko kupcev, da g. pisatelj za svoj domoljubni trud ne bode imel še materijalne izgube.

— Jurjev koledar za navadno leto 1886. Uredil „Juri s pušo“ s pomočjo drugih velikih in malih Jurjev. II. letnik. Natisnila tiskarna A. Amatija sinov v Trstu 1885, 8, 112 str. Cena 50 kr. Vsebina je naslovu primerna.

— „Neposredni davki za vse v dunajskem državnem zboru zastopane dežele avstro-ogerske monarhije.“ Tako se imenuje knjiga, obsezajoča okoli deset tiskovnih pol, katero je spisal Rajmund Šinek, c. kr. davkar v Lošinji na Primorskem. Knjiga se skoraj dotiska v Hilarijanski tiskarni v Gorici. To delo bo prvo svoje vrste v slovenskem jeziku, kolikor je nam znano. Vsakdo, ki ima z davki in fasiljami opraviti [in kdo je tega prost!], moral bi si naročiti to knjigo, v kateri dobi pouk na marsikatero stran, ki mu je morda do zdaj še nejasna. „Soča.“

Cerkvena književnost slovenska. Družba sv. Mohorja je razposlala svoj letošnji bogati dar mnogobrojnim udom. Izmed knjig pripadajo tri bogoslovno-nabožni stroki, in sicer: — Življenje preblazene Device in Matere Marije in njenega prečistega ženina svetega Jožefa. Popisal Janez Volčič, duhoven ljubljanske škofije. Izdala in založila družba sv. Mohorja. Drugi del. Z dovoljenjem visokočestitega Krškega knezoškofijstva. Tiskala tiskarna družbe sv. Mohorja v Celovci 1885. 4, 164 str. Cena za neude 60 kr.

V tem delu se dokaj poljudno razlaga o Marijinem češčenji; pojasnujejo se I. Marijini prazniki, II. Marijine bratovščine in III. Marijini redovi. Pisava je sem ter tja nedosledna, posebno gledé topljenja *nj* in *lj*. Tvarini bi ne škodovalo, ako bi se še bolj skrčila, ker se itak dokaj ponavlja. Vsak vérník nahaja tu posebno za praznične dneve prijetno berilo.